

fremstilles med et ganske andet Indhold end det, der ligger deri, kan man jo lettere stille det op som et Skræmsel, end naar man simpelthen holder sig til Spørgsmaalet, som det foreligger. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg for Diebliffet ikke turde tænke paa Videre, end at der under visse Betingelser tilstaaes pharmaceutisk udbanne Mænd, pharmaceutiske Candidater, Ret til at anlægge Apotheker, og at der træffes visse Bestemmelser med Hensyn til Afstand og Folketal. Jeg har udtalt mig for en lempelig Obergang fra det nu Bestaaende, men har ganske vist tillige udtalt mig for, at Ingen skal kunne meddeles Apothekerprivilegium, uden at der gives Ret til at concurrere, saalænge vi ikke have større Frihed. Det er det virkelige Forhold. Jeg troer, at vi ville kunne faae uhyre mange Mennesker til at sige: Vi have af en snart kjøbt Erfaring faaet Sagkundskab om disse Forhold. Spørg den fattige Mand, som ikke har kunnet betale sin Apothekerregning, fordi den har været for høi; spørg den Mand, der har maattet ligge hen uden Medicin i Dage, fordi han maatte hente den 4—5 Mil borte, — og vi ville faae Svar i tusindvis her i Landet, at det er Forhold, man har Sagkundskab til. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) er for Næringsfrihed i den almindelige Forstand, hvort Loven af 29de December 1857 tager Begrebet; men gaae vi ind paa Næringsspørgsmaal af den Slags, som her tales om, saa tvivler jeg om, at det ærede Medlem vil vedkjende sig Principet; jeg vil ikke sige i samme, men i en forholdsviis lignende Udstrækning. Det er en Feiltagelse, naar det ærede Medlem siger, at jeg har ladet haant om Tilstanden i andre Lande. Jeg taler kun imod at stole paa Henviisninger til, hvorledes Forholdene ere i andre Lande, da det ofte er falske Henviisninger.

Formanden: Ja, det ærede Medlem forudsætter vel, at det kun er urigtigt, og ikke, at det er med Hensigt urigtigt, altsaa ikke falsk.

Berg: Ja, det er en Selvsølge; jeg har ikke nogen som helst Anledning til at sigte til

nogen Bestemt her, men siger, at disse Henviisninger ofte ikke ere til at stole paa. Endnu skal jeg kun, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) siger, at vi ikke skulle vedtage en saadan Dagsorden uden en foregaaende grundig Undersøgelse, spørge: Naar befries vi nogensinde fra at møde den Indvending, naar der er Tale om imod det ærede Medlem at vedtage et Forslag, en Dagsorden eller Noget som helst? Det, som det ærede Medlem ikke vil gaae ind paa, og som han ikke vil have Andre til at gaae ind paa, er efter hans Mening albrig grundigt undersøgt; men her er kun Tale om en Opfordring til Ministeren at foretage en grundig Undersøgelse, for at vi dernæst, naar et deraf fremgaaet Lovudkast foreligger, kunne give vort Bidrag til den grundige Undersøgelse. Forslagets Indhold er i den Forstand saa grundigt undersøgt, som saadanne Forslag behøve at være.

N. Jensen: Jeg skal tillade mig at støtte det Forslag til en motiveret Dagsorden, som foreligger, og jeg maa fuldkommen dele den Hovedbetragtning, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem, der har stillet Forslaget. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har meent, at man her var i en Vanstælighed ved at skulle stemme, og navnlig naar man ikke havde overværet Forhandlingerne iafte, skal jeg bemærke, at det ærede Medlem naturligviis meget godt kan svare for sig selv i denne Henseende; men jeg seer ikke, hvort hans Berettigelse ligger til at udtale en saadan Dom om Andre. Det Spørgsmaal, her foreligger, er jo paa ingen Maade i dette Diebliff for første Gang til offentlig Forhandling. Det har i mange Tider bestæffiget Offentligheden, og Enhver, som med Opmærksomhed har fulgt dette Forholds Drøftelse, vil ogsaa have dannet sig en Mening om disse Spørgsmaal, før de ere komne til Forhandling her. Man har altsaa nok kunnet have en Mening om Sagen, før Forhandlingerne her begyndte, og skjøndt det vel kan stee, at den Mening, man har, kan forandres, er dog Ingen berettiget til at sige, at de fleste Medlemmer i denne Sal ikke ville